

πικρυνθέντες· ἀλλ' αὐτοὶ καὶ δὲν εἶδαν τίποτε καὶ ἐκινδύνευσαν νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὰ σπήτια των μὲ σπασμένα κεφάλια, καὶ κατὰ τι χειρότερα ἄκουα. Ἀπὸ τὸ ἀσυγχώρητον αὐτὸ πετροβόλημα ἐπληρώθη μία Κυρία.

Μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπερᾶνη, κοροϊδεύων τὸ πλῆθος, ὁ μέλας κωνικός ὄγκος τοῦ ἀεροστάτου :

— Πατέρα, αὐτὸ ποῦ θ' ἀνεβῆ ἔς τον οὐρανὸν εἶνε ὁ θεός ;

— Ὅχι, παιδί μου, εἶνε τὸ ἱερόστατο.

Τὸ θέαμα ἐπαλαίβηθησεται τὴν Πέμπτην.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σύρος, 11 Ἰουνίου.

Χθές τὸ Πρωτοδικεῖον Σύρου ἀνεκέρυξε τοὺς 1038 Δημάρχους, Παρέδρους καὶ Συμβούλους τῆς περιφέρειᾶς του.

Ἀρίων τούς Παρέδρους καὶ Συμβούλους, ἡ πλειθὺ τῶν ὀνομάτων καὶ μόνων τῶν ὁποίων, καὶ οὐχὶ τοῦ ποιοῦ αὐτῶν, ὄναι νὰ πληρώσῃ τόμους, σταματῶ εἰς τοὺς Δημάρχους τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἐρμουπόλεως ὑποψήφιοι Δήμαρχοι ἀνεκέρυχθησαν οἱ Δ. Βαφιαδάκας καὶ Σ. Ράλλης, ἐν λειτανίᾳ 16 Παρέδρων καὶ 60 Συμβούλων.

Ὁ Ράλλης ὅμως ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐκτίθεται διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῆ, καὶ συνεπῶς ὁ Βαφιαδάκης θέλει παλαίσει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του ταύτην τὴν φορὰν, καὶ θελεὶ κατ' ἀνάγκην ἄρξει τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τοῦ Ἐρμού ἐπὶ μίαν ἔτι Ὀλυμπιάδα. Ἐὰν δ' ἦ ἀληθές ὅτι οἱ γέροντες γίνονται παλιμπαιδεῖς, ἦτοι ὅτι ξαναγιγίνονται, τότε ἡ Ἐρμούπολις θὰ φορτωθῆ τὸν Δήμαρχόν της διὰ πάντοτε, ὡς ὁ Σαβᾶχ Ὀχλασσινὸς τὸ γερόντιον του.

— Τὸ ἐσκέφθην τοῦτο.

— Ἄ! ἀληθῶς μεθ' ὅλην τὴν δυσκολίαν νὰ προμηθευθῆτε τὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ μακαρίτου πιστοποιητικόν ;

— Ναί, μεθ' ὅλην τὴν δυσκολίαν.

— Τέλος πάντων ἡ ἰδέα εἶναι καλὴ, ἀφοῦ ἦλθε κατὰ νοῦν καὶ εἰς ἐμέ. Καὶ τὴν ἀφήκατε κατὰ μέρος ;

— Ναί.

— Διατί ;

— Διότι δὲν νομφεύεται κἀνεὶς μίαν τρελλήν.

— Εἶναι τρελλή !

— Πρὸ τριῶν ἡμερῶν παρεφρόνησε μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

— Πῶς, πῶς ; εἶπεν ὁ Βλαϊρῶ, οὐ τὸ βλέμμα ἔλαμψε παραδόξως.

Συνετὸς ὅμως καὶ ἐπιφυλακτικὸς πάντοτε ὢν, μηδέποτε δ' ἐκδηλῶν τὰ διανοήματα καὶ τὰς σκεψίσεις του πρὶν ἢ ἐμβατεύσῃ εἰς τὰ διανοήματα τῶν ἄλλων, ἐπανελάβε μετὰ βραχείαν σιωπὴν :

— Δοιπὸν, κ. βαρῶνε, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κλείσητε τὴν νύμφην σας εἰς φρενοκομεῖον.

— Ὅχι, ἀνταπάντησεν ὁ Δαισιμαίτζ, διότι θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ εἶπω πόθεν ἔρχεται καὶ ποῖα εἶναι.

— Ἐξ ἀνάγκης.

— Ἄλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν θέλω, καὶ ἐπειτὰ δυνατὸν καὶ νὰ θεραπευθῆ.

Εἶναι ἀληθές ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἡ ἀντιπολιτεύσις ἐκινήθη ζωηρῶς, ζωηρότατα. Ἄλλ' ἐκινήθη εἰς τὸ νὰ καταστῆ γελοία μόνον.

Ἐπρόκειτο νὰ εὔρεθῆ ὁ ἄξιος ἀρχηγὸς αὐτῆς, ὁ μέλλων νὰ καταβάλῃ τὸν Ἀνταῖον Βαφιαδάκην, καθ' οὗ γενικὴ ἢ κατακραυγὴ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς εὔρεθη τοιοῦτος. Ὁ δὲ Βαφιαδάκης, ὁ παρὰ πάντων ὁμολογούμενος ὁ ἔσχατος, ὁ χείριστος τοῦ Ἐρμού— πολίτης, ἀγγαρεύεται ἵνα ἄρῃ καὶ πάλιν, καὶ ἔως ἔσως ἄκων, καθ' ἃ διατείνεται, τὸν σταυρὸν τῆς Δημαρχίας, ἔλλειψαι ἐτέρου Κυρηνάου.

Τὶ νὰ εἶπῃ τις δι' αὐτοὺς τοὺς Ἐρμηπολίτας, αἵτινες ἐκλέγουσι τὸν χειρότερον μεταξὺ αὐτῶν, ἵνα τοὺς διοικήσῃ, ὡς Δήμαρχος των. Φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουσι καλλήτερον τοῦ χειροτέρου των.

Καὶ οὕτω γενικὴ κατῆφεια ἐπικρατεῖ πανταχοῦ τῆς Σύρου. Οὐχὶ διότι σκέπτονται τὸ μέλλον τοῦ κινδυνεύοντος εἰς χεῖρας τοῦ Βαφιαδάκη τόπου. Πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ. Εἰσὶ κατῆφεις, διότι σκέπτονται ὅτι τὸ πλοῦσιον βελάντιον τοῦ Βαφιαδάκη, κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, φαίνεται σφραγισθὲν παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ἀπὸ τελώριον τῆς Χαλιμᾶς.

Οἱ κομματάρχαι, οἱ ἐκατόνταρχοι, οἱ μηδὲ τὰς εἰκογενειακὰς των, καὶ οἱ δέκαρχοι, οἱ μηδὲ τὰς ἰδίας ψήφους διαθέτοντες, κλαίουσι καὶ ὀδύρονται, διότι εἶχον προκαταβολικῶς γλεντίσει ἀπέναντι τῶν προσδοκωμένων ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς ἐκλογῆς. Τὸ κρασί καὶ τὸ ρακὶ δὲν θὰ ρεῦσουν. Τὸ πρῶτον θὰ ξυνομή, τὸ δεύτερον θὰ ἐξατμισθῆ, μὴ εὐρίσκοντα στομάχους νὰ καταφυγῶσι. Ὁ Βαφιαδάκης, γενόμενος μογοπώλιον, ὡς τὰ κεφαλαῖά του, δὲν θὰ καταδεχθῆ νὰ ὀνεμασθῆ λαὸς ἀξυπόλυτος, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι. Δὲν θὰ συγκυλισθῆ ἐν τοῖς ταβερνεῖοις. Δὲν θὰ κραυγᾶσῃ κατὰ

— Μὰ τὸ ναί, τοῦτο συμβαίνει ἐνίοτε, καὶ σὺ δὲν θέλεις οὐδὲ τοῦτο. Ἐννοῶ ἡ νύμφη σας τρελλή εἶναι ὀλιγώτερον ἐπιφοβὸς ἢ ἂν διετῆρει τὸ λογικόν της. Εἶναι τρελλή δὲν λογίζεται πλέον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, διατελεῖ ὑπὸ κηδεμονίαν. Μὰ τὸ ναί, κ. βαρῶνε, δὲν βλέπω νὰ εὔρισκεσθε εἰς πολὺ δυσχερῆ θέσιν, ἀφοῦ εἴσθε ἐντολοδόχος τοῦ ἀδελφοῦ σας, κύριος τῆς περιουσίας του, ἀφοῦ εὔρισκεται αὕτη εἰς χεῖράς σας, ἀφοῦ δὲν φοβεῖσθε κατάσχεσιν, μπορεῖτε ὅπως θέλετε νὰ μεταχειρισθῆτε τὰ δύο ἑκατομμύρια.

— Δυστυχῶς, κ. Βλαϊρῶ, ὑπάρχει καὶ κατὰ ἄλλο.

— Σὰν τί πράγμα λοιπόν ;

— Μετὰ δύο μῆνας, ἢ ὀλίγον βραδύτερον ἢ νύμφη μου θὰ γεννηθῆ.

— Διάβολε, διάβολε, αὐτὸ ἦτο ἀπροσδόκητον. καὶ ἡ ὑπόθεσις περιπλέκεται παραδόξως.

AB

ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἄρκοῦντως μακρὰ ἐπεκράτησε σιωπὴ, ἐφαίνετο δὲ βαθέως σκεπτόμενος ὁ Βλαϊρῶ, ἐν τῇ αὐτῇ εἰσέτι διατελῶν θέσει, προσελθὼν τοῦς ζωηροῦς καὶ παρδαμύσσοντας αὐτοῦ δεσφαιμῶν ἐπὶ τῶν τοῦ βαρῶνου καὶ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐτάζων.

του ἄρτου, αὐτὸς ὁ ὑπερτιμῶν αὐτὸν, ἀλλὰ θὰ γίνῃ ἀριστοκράτης, θὰ κρατήσῃ πόλιν ὡς ἄνθρωπος μὴ ἔχων ἀντιπολίτευσιν, ὡς ἄνθρωπος ἐπανερχόμενος ἐκ Παρισίων καὶ θέλων νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς ἐν αὐτοῖς γενομένας ἐκτάκτους δαπάνας.

Σύρου ὑποψήφιοι δὴμαρχοὶ ἀνεκτρούχθησαν οἱ Ν. Βαρθολίτης, Α. Στεφάνου καὶ Φρέρης. Ὁ πόλεμος ὅμως ἔσται μεταξὺ τῶν δύο πρώτων. Θὰ παλαίσῃ ἡ Ἀνατολή—ἐφημερίς—κατὰ τῆς Δύσεως· ὁ φανατισμὸς κατὰ τῆς ἀδελφότητος· τὸ ράσσον κατὰ τῆς ἐλευθέρως τοῦ λαοῦ θελήσεως· ἡ ἀνηρία κατὰ τῆς ἐργασίας. Θὰ ἀνάψῃ πόλεμος. Κατ' αὐτὸν πιθανῶς θὰ καώσῃ τὰ ράσσα, θὰ πυρποληθῇ ἡ Ἀνατολή, θὰ πέσῃ ματζοῦκι.

Ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐρωτικῇ Μυκῶνι ὕψωσαν εἰς οὐρανοῦς τὰς σημαίας τῶν ὑποψηφίων δὴμάρχων Π. Καλογεῖα καὶ Α. Καμπάνη· Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐτέρου ἐξ αὐτῶν ἐπιδρᾶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς νήσου, ἀλλὰ τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ τοῦ ἔθνους. Ἐὰν ἐπιτύχῃ ὁ ἕτερος ὡς δὴμαρχος, τότε καὶ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Σύρου θὰ ἀναδεικνύωνται οἱ φίλοι του, διότι, ὡς γνωστὸν, ἡ Μύκωνος εἶνε ἡ κλίνουσα τὴν πλάστιγγα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς Σύρου, καὶ συνεπῶς θὰ νομοθετοῦν ἐν τῇ βουλῇ οἱ φίλοι τοῦ ἀναδειχθησομένου δὴμάρχου. Εὐχομαι τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὅπως ἀποτύχῃσιν ἀμφοτέροι, ὅπως ἡ Σύρος ἐκλέγῃ ἐλευθέρως τοὺς βουλευτάς της. Ἀμήν.

Μπέκ.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΠΑΝΤΟΥ

Πολλοὶ ἐξεπλάγησαν μανθάνοντες ἐσχάτως ὅτι ὁ Ἀβδὲλ Καδὲρ ἀπέθανε, διότι πρὸ πολλοῦ ἐνομιζέτο ἀποθαμένος ὁ

ἦρος ὀπλαρχηγός. Ἐκεῖνος ὅμως ὅστις ἐταράχθη περισσότερο εἶναι γάλλος τις ἀξιωματικός, ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε φονεύσει αὐτὸν μεγαλαυχῶν μάλιστα ἐπὶ τούτῳ. Τὸ περίεργον ὅμως εἶναι ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας ἐνόμιζε μὴ ὑπάρχειν ἐν τῇ ζωῇ τὸν Ἀβδὲλ Καδὲρ, ἀπονείμαν μάλιστα καὶ τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἀξιωματικόν, ὡς δὴθεν φο. εὐσαντα αὐτόν. Ὡστε ὁ ἀξιωματικός· τώρα ἔμεινε μὲ τὸν Σταυρόν του μόνον.

Ἡμεῖς ἐδῶ περιορίσθημεν ν' ἀναγράψωμεν διὰ γραμμῶν τινὸν ἐν τῷ ἀστυνομικῷ δελτίῳ καὶ ταῖς ἐφημερίσι περὶ τινος (ἀγνοοῦμεν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά του) ὅστις ἐφόνευσε λυσσῶντα σκύλον ἐτοιμαζόμενον νὰ καταστρέψῃ διὰ τὴν ἀπρονοησίαν τῆς ἀστυνομίας τίς οἶδε ποίας καὶ πόσας ὑπάρξεις, ἀλλ' ἐν Γαλλίᾳ δὲν ἀπηξίωσε νὰ γράψῃ πρὸς τὸν νέον Λεκόντ συγχαρητήριον ἐπιστολὴν ἐπὶ τῇ γενναιότητι, ἣν ἐπέδειξεν εἰς τὸ νὰ φονεύσῃ λυσσῶντα σκύλον, μεγάλου ἀναστήματος, αὐτὸς ὁ πρωθυπουργός καὶ ὑπουργός ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν ὠραίων τεχνῶν Ἰούλιος Φερρῦ. Ἔτσι ὑποστηρίζονται. κ. Διευθυντὰ τῆς ἀστυνομίας αἱ καλὰ πράξεις, καὶ ὄχι διὰ κλπ.

Μὰ ἀκούτε λοιπὸν τί ᾠθήναις εἶναι στὸ Παρίσι, καὶ συγκρίνετέ τα· ἂν θέλετε μὲ τῆς ἀκρίβειαις τῶν Ἀθηνῶν σας. Ἰδοὺ ἡ ἀγγελία ξενοδοχείου τινος: Γεῦμα συγκείμενον ἀπὸ 1 ζωμὸν, 3 εἶδη φαγητῶν κατ' ἐκλογὴν, ἐπιδόρπια καὶ μίαν φιάλην κρασιοῦ, λεπτὰ 0,95 μόνον!!! Ἐ;

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ᾠθήναις, ἄκου, κ. Τσόγα. τιμὰς θεατρικοῦ θεάτρου μικρᾶς πόλεως τῆς Ἀμερικῆς. Α' θέσις λ. 90, Β' 50. Θεωρεῖα δρ. 1,20.

Κάτω ἡ σοῦπα. Ἡ σοῦπα, τὸ ὑγιεινότερον μέχρι

— Τέλος πάντων, κ. βρώνε, εἶπεν αἴφνης, ἂς ἐλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. Ἡ νύμφη σας σὰς ἐνοχλεῖ καὶ ἐπιθυμεῖτε ν' ἀπκλαγῆτε αὐτῆς, νὰ τὴν ἐξαλείψετε ἐκ τοῦ μέσου, ἀδιάφορον τίνι τρόπῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἤλθατε νὰ μὲ εὑρῆτε, ναί;

— Ναί, διὰ τοῦτο ἀπεκρίνατο ἀδιστακτικῶς ὁ Δεσιμαῖζ.

— Τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβαρὸν, σοβαρώτατον, κ. βρώνε, διότι δὲν ἐξοντῶνει τις τόσον εὐκόλως μίαν γυναῖκα καὶ ἐν παιδίον καὶ δὲν τὰ ἐξαλείφει ὡς κνὲν τεμάχιον πάγου, τὸ ὅποιον λύνει εἰς τὸν ἥλιον, ἢ ὡς ἄχυρον τὸ ὅποιον καίει εἰς τὸ πῦρ. Σὲ μερικὰς χώρας ποὺ δὲν ὑπάρχουν οὔτε χωροφύλακες, οὔτε ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οὔτε δικασταί, οὔτε δικαστήρια, θὰ ἦτο τὸ πρᾶγμα ἀπλοῦν παίγιον, ἀλλὰ εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν, δὲν εἶναι ποσῶς το αὐτό.

Καὶ τὸ μὲν παιδίον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι πολὺ ἐνοχλητικόν, ἐξηκολούθησεν εἰπὼν ὁ Βλαϊρῶ ψυχρῶς μειδιάσας, ἀλλὰ θὰ γείνη ἐν τούτοις ἂς ἀσχοληθῶμεν καὶ περὶ τῆς μητρὸς μόνον. Τὴν ἐξοντῶμεν, εἶναι δυνατόν τοῦτο, ἐὰν ἐνεργήσωμεν μετὰ περισκέψεως καὶ λάβωμεν μέτρα τινα, ἀλλ' ἐὰν σὰς τὴν ζητήσῃ, τί θ' ἀποκριθῆτε;

— Κάνεις δὲν θὰ μ' ἐρωτήσῃ τί ἀπέγαιεν, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζεις κανένα, κανέναν δὲν γνωρίζεις εἰς Παρισίους ἂν ὑπάρχῃ καμμία μαρκησία Σαμαράνδ.

— Ὡστε ὁ φίλος σας μαρκησίας Δεπερεδλ δὲν γνωρίζεις;

— Αὐτὸς γνωρίζει μόνον ὅτι ἔχασα τὸν ἀδελφόν μου.

— Δὲν εἶπατε λοιπὸν εἰς κανένα ὅτι ὁ ἀδελφός σας ὁ μαρκησίας ἦτο νυμφευμένος;

— Εἰς κανένα.

— Ἐράνυτε πολὺ ἐπιτήδειος ὡς πρὸς τοῦτο. Αἱ, αἱ, εἶπτε κατεργάρας, κ. βρώνε. Ἐν Παρισίοις λοιπὸν εἴσθε ἡσυχος, ἀλλ' ἐν Πάρ-Μαρλύ;

— Σχεδὸν τὸ αὐτὸ συμβαίνει κ' ἐκεῖ· ναὶ μὲν ἐνδεχόμενον ἂ εἶδέ τις τὴν νύμφην μου εἰς περιόχτων πεζῆ ἢ ἐρ' ἀμάξης, ἀλλ' ἄλλο τίποτε περὶ αὐτῆς δὲν γνωρίζουν· πλὴν δὲ τούτου οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ εἶνε πολὺ ἀδιάφοροι καὶ δὲν σκοτίζονται πολὺ πολὺ δι' αὐτήν. Ἡ μαρκησία ἐπειδὴ, ὡς σὰς εἶπον, δὲν γνωρίζει γαλλικά, δὲν μπόρεσε νὰ ὀμιλήσῃ μὲ κανένα καὶ ἐζήτησε πάντοτε μεμονομένη.

— Ἐχει ὅμως ὑπηρετάς.

— Ναί, ὑπάρχουν ὑπηρεταί, ἀλλὰ τούτων τὴν σιωπὴν δύναμαι νὰ τὴν ἐξαγοράσω.

— Κακὸν τὸ μέσον αὐτό, κύριε βρώνε, διότι ὅταν πληρῶση κανεὶς τὴν σιωπὴν τινός, εἶνε σὰν νὰ τίθεται καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ τὸν γαργαλίζει νὰ ὀμιλήσῃ· ἂν δὲ οἱ ὑπηρεταὶ ἐγίνοντο τοιοῦτοτρόπως συνενοχοὶ σας θὰ ἐπροδίδεσθε ἀργὰ ἢ ὀγλίγωρα παρ' αὐτῶν. Νὰ εὐρωμεν ἄλλο μέσον. Ἡ πληρεξουσιότης τὴν ὅποιαν σὰς ἀφῆκεν ὁ ἀδελφός σας ἀναχωρῶν εἶνε ἐγγραφον γενομένον ἀπὸ συμβουλευτογράφου;